

Zákon
Zo dňa 6. januára r. 2005
O národnostných a etnických menšinách i o regionálnom jazyku

Spracované na základe: Dz.U. (ekvivalent slov. Z.z. – príp. prekladateľky) z r. 2005 č. 17, poz. 141, č. 62, poz. 550.

Kapitola 1
Základné ustanovenia

Článok 1.

Tento zákon upravuje otázky spojené s udržiavaním a rozvojom kultúrnej totožnosti národných a etnických menšín a udržiavaním a rozvojom regionálneho jazyka. Zároveň tento zákon upravuje tiež spôsob realizácie pravidla rovného zaobchádzania s osobami, bez ohľadu na etnický pôvod, i určí aj úlohy a kompetencie orgánom štátnej správy i územnej samosprávy v oblasti týchto problémov.

Článok 2.

1. Národnostnou menšinou sa na účely tohto zákona rozumie skupinu poľských občanov, ktorá súhrnne spĺňa nasledujúce podmienky:

- 1). Počíta si menej členov od zvyšnej časti občanov Poľskej republiky;
- 2). Istým spôsobom sa odlišuje od ostatných občanov, a to jazykom, kultúrou alebo tradíciou;
- 3). Usiluje sa o udržanie svojho jazyka, kultúry alebo tradície;
- 4). Je si vedomá vlastných historických národných pút a je usmerňovaná na jej vyjadrovanie a ochranu;
- 5). Jej predkovia bývali na terajšom území Poľskej republiky čo najmenej 100 rokov.
- 6). Stotožňuje sa s národom zorganizovaným vo vlastnom štáte.

2. Za národné menšiny sa považuje nasledujúce menšiny:

- 1). Bieloruskú;
- 2). Českú;
- 3). Litovskú;
- 4). Nemeckú;
- 5). Arménsku;
- 6). Ruskú;
- 7). Slovenskú;
- 8). Ukrajinskú;
- 9). Židovskú.

3. Etnickou menšinou, podľa tohto zákona, je skupina poľských občanov, ktorá súhrnne spĺňa nasledujúce podmienky:

- 1). Počíta si menej členov od zvyšnej časti občanov Poľskej republiky;
- 2). Istým spôsobom sa odlišuje od ostatných občanov, a to jazykom, kultúrou alebo tradíciou;
- 3). Usiluje sa o udržanie svojho jazyka, kultúry alebo tradície;

- 4). Je si vedomá vlastných historických etnických pút a je usmerňovaná na jej vyjadrovanie a ochranu;
- 5). Jej predkovia bývali na terajšom území Poľskej republiky čo najmenej 100 rokov.
- 6). Nestotožňuje sa s národom zorganizovaným vo vlastnom štáte.

4. Za etnické menšiny sa považuje nasledujúce menšiny:

- 1). Karaimovia;
- 2). Lemkovia;
- 3). Rómovia;
- 4). Tatári.

Článok 3.

Každý krát, keď sa v tomto zákone hovorí o:

- 1). Menšinách – tým pojmom sa rozumie národné a etnické menšiny, o ktorých sa hovorí v čl. 2;
- 2). Jazyku menšiny – tým sa rozumie vlastný jazyk národnej alebo etnickej menšiny, o ktorých sa hovorí v čl. 2.

Článok 4.

1. Každá osoba, ktorá patrí do menšiny má nárok slobodne rozhodovať o tom, či je osobou, ktorá patrí alebo nepatrí k menšine. Toto rozhodnutie alebo využívanie spojených s týmto rozhodnutím práv, nespôsobí žiadne nepriaznivé následky.
2. Nikto nemôže mať povinnosť, inak než na základe zákona, aby odhalil informácie o vlastnej príslušnosti do menšiny alebo odhalil svoj pôvod, jazyk menšiny alebo náboženstvo.
3. Nikto nemôže mať povinnosť zdôvodňovať, že patrí k istej menšine.
4. Osoby, ktoré patria k menšine môžu využívať práva a slobody vyplývajúce z pravidiel uzavretých v tomto zákone individuálnym spôsobom alebo spoločne s inými členmi svojej menšiny.

Článok 5.

1. Je zabránené používať prostriedky, ktorých účelom by bola asimilácia osôb patriacich k menšine, ak sa tieto prostriedky používajú napriek ich vôle.
2. Je zabránené používať prostriedky, ktorých účelom by bola zmena národnostných alebo etnických proporcií na územiach obývaných menšinami.

Článok 6.

1. Zabraňuje sa diskriminovať kvôli príslušnosti k menšine.
2. Orgány verejnej správy sú povinné podobrať náležité prostriedky s cieľom:
 - 1). Podporovať plnú a skutočnú rovnosť v oblasti ekonomického, spoločenského, politického a kultúrneho života pomedzi osobami patriacimi k menšine a osobami patriacimi k väčšine;
 - 2). Chrániť osoby, ktoré sú objektmi diskriminácie, nepriateľstva alebo násillia, ktoré sú výsledkom príslušnosti týchto osôb do menšiny;
 - 3). Posilňovať medzikultúrny dialóg.

Kapitola 2

Používanie jazyka menšiny

Článok 7.

1. Osoby, ktoré sú príslušníkmi menšiny majú právo na používanie a písanie svojich mien a priezvisk zhodne s pravidlami pravopisu jazyka svojej menšiny, zvlášť na ich registráciu v matričných dokladoch a preukazoch totožnosti.
2. Mená a priezviská osôb, ktoré patria k menšine ak sú zapísané v abecede inej než latinská podliehajú transliterácii.
3. Minister zodpovedný za štátnu správu, v spolupráci s ministrom zodpovedným za veci náboženských vyznaní a národnostných i etnických menšín určí, cestou nariadenia, spôsob transliterácie, o ktorej sa píše v ods. 2, s prihliadnutím na pravidlá pravopisu jazyka menšiny.

Článok 8.

Osoby patriace k menšinám majú zvláštny nárok na:

- 1). Slobodné využívanie jazyka menšiny v súkromných a verejných stykoch;
- 2). Zovšeobecňovanie a výmenu informácií v jazyku menšiny;
- 3). Uverejňovanie informácií v jazyku menšiny so súkromným rázom;
- 4). Vyučovanie jazyka menšiny alebo v jazyku menšiny.

Článok 9.

1. V stykoch s orgánmi obce sa môže okrem úradného jazyka používať jazyk menšiny ako pomocný jazyk.
2. Pomocný jazyk sa môže používať len v obciach, v ktorých množstvo príslušníkov národnej menšiny, ktorej jazyk by sa mal používať ako pomocný jazyk nie je menšie než 20% celkového počtu občanov obce a v týchto obciach, ktoré boli zapísané do Urzędowego Rejestru Gmin (Úradného registra obcí – v doslovnom preklade; príp. prekladateľky), v ktorých sa pomocný jazyk používa, ďalej len „Úradný register“.
3. Možnosť používať pomocný jazyk znamená, že osoby patriace k menšine, s výhradou ods. 5, majú nárok:
 - 1). Obrátiť sa na obecné orgány prostredníctvom pomocného jazyka v písomnej alebo ústnej forme;
 - 2). Dostávať, na základe zvláštneho návrhu, odpovede tiež v pomocnom jazyku, v písomnej alebo ústnej forme.
4. Je dovolené podať žiadosť v pomocnom jazyku. Podanie žiadosti v pomocnom jazyku nie je nedostatkom, ktorý by spôsobil zanechanie žiadosti bez rozhodnutia.
5. Odvolacia procedúra sa koná len v úradnom jazyku.
6. Nikto nemôže odmietnuť vykonanie rozhodnutia zhodného s právom príkazu alebo rozhodnutia vydaného v úradnom jazyku, ak si okolnosti vyžadujú ich bezodkladné vykonanie, aby mohli dosiahnuť svoj cieľ.
7. Pochybnosti sa riešia na základe dokladu vyhotoveného v úradnom jazyku.

Článok 10.

1. Obec do Úradného registra zapisuje minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami, na základe návrhu obecnej rady.
2. Návrh, o ktorom sa píše v ods. 1, by mal obsahovať zvláštne úradné údaje týkajúce sa množstva občanov obce, v rámci toho počet občanov patriacich k menšine, ktorej jazyk by sa mal používať ako pomocný jazyk a uznesenie rady obce o súhlase s uvedením pomocného jazyka spolu s poukázaním jazyka menšiny, ktorý by mal byť pomocným jazykom.
3. Pred zapísaním obce do Úradného registra, minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami verifikuje návrh, o ktorom sa píše v ods. 1. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami môže odmietnuť zapísanie obce do Úradného registra, ak návrh nespĺňa požiadavky určené v ods. 2.
4. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami odmietne návrh zapísania obce do Úradného registra, ak je počet občanov patriacich k menšine, ktorej jazyk by sa mal používať ako pomocný jazyk menší než 20% celkového množstva obyvateľstva tejto obce.
5. Voči odmietnutiu zapísania obce do Úradného registra, obecná rada má právo podať sťažnosť na administratívny súd.
6. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami na základe návrhu obecnej rady vyčiarke obec z Úradného registra.
7. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami cestou nariadenia určí, v spolupráci s ministrom verejnej správy, spôsob vedenia Úradného registra a vzor návrhu, o ktorom sa píše v ods.1, prihliadajúc zvlášť na údaje dovoľujúce jednoznačne identifikovať obec (meno kraja, meno okresu, meno obce) a informácie, o ktorých sa píše v ods. 2.

Článok 11.

1. V obci zapísanej do Úradného registra – zamestnancom obecného úradu, pomocných jednotiek obce a obecných jednotiek a rozpočtových zariadení môže byť priznaná dodatočná odmena z titulu znalosti pomocného jazyka platiaceho na území obce. Pravidlá vyplácania tohto príplatku a jeho veľkosť určujú predpisy týkajúce sa pravidiel odmeňovania pracovníkov územnej samosprávy.
2. Znalosť pomocného jazyka potvrdzuje diplom, vysvedčenie alebo certifikát.
3. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami cestou nariadenia určí, v spolupráci s ministrom zodpovedným za vzdelávanie a výchovu, zoznam diplomov, vysvedčení alebo certifikátov, o ktorých sa píše v ods. 2, s prihliadnutím na všetky jazyky menšín.

Článok 12.

1. Dodatočné tradičné pomenovania v jazyku menšiny sa môžu používať povedľa:
 - 1). Úradných pomenovaní obcí, miest alebo fyziografických objektov,
 - 2). Pomenovaní ulíc- určených v poľskom jazyku na základe odlišných predpisov.
2. Dodatočné názvy, o ktorých sa píše v ods. 1, sa môžu používať len na územiach obcí zapísaných do vedeného ministrom zodpovedným za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami Registra obcí, na území ktorých sa používajú pomenovania v jazyku menšiny, ďalej len „Register obcí“. Obec do Registra obcí zapisuje minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými

a etnickými menšinami na základe návrhu rady obce, na ktorej území tieto pomenovania by sa mali používať, s výhradou ods. 7 a čl. 13 ods. 1-7.

3. Dodatočné názvy, o ktorých sa píše v ods. 1, nemôžu nadväzovať na obdobie 1933 – 1945 a objekty, ktoré boli pomenované vládami Tretej nemeckej ríše alebo Sovietskeho zväzu.

4. Dodatočné názvy, o ktorých sa píše v ods. 1, môžu byť uvedené na území celej obce alebo len v jednotlivých častiach.

5. Dodatočné názvy, o ktorých sa píše v ods. 1, sa umiestňujú po pomenovaní v poľskom jazyku a nemôžu sa používať samostatne.

6. Určenie dodatočného pomenovania v jazyku menšiny sa bude konať zhodne s pravidlami pravopisu tohto jazyka.

7. Dodatočné pomenovanie obce, miesta alebo fyziografického objektu v jazyku menšiny môže byť určené na základe návrhu obecnej rady, ak:

1). Počet občanov obce patriacich k menšine nie je menší než 20% celkového počtu obyvateľov tejto obce alebo, v prípade obývanej obce, sa za pridaním dodatočného pomenovania v jazyku menšiny rozhodla v konzultáciách vedených spôsobom určeným v čl. 5a ods. 2 zákona zo dňa 8. marca 1990 „o samorządzie gminnym“ (obecnej samospráve – v doslovnom preklade; príp. prekladateľky) (Dz.U. z 2001r .č. 142, poz. 1591 s nasl. zmen.¹), vyše polovica občanov tejto obce, ktorí sa zúčastnili na konzultáciách;

2). Návrh obecnej rady získal pozitívnu mienku Komisie Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych (názvov obcí, miest a fyziografických objektov) utvorenej na základe zákona z dňa 29. augusta 2003 „o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych“ (úradných názvoch obcí, miest a fyzjografických objektov – v doslovnom preklade; príp. prekladateľky) (Dz.U. č. 166, poz. 1612).

8. Na určenie dodatočných pomenovaní ulíc v jazyku menšiny platia predpisy zákona, o ktorom sa píše v ods. 7 bod 1.

Článok 13.

1. Obecná rada podáva návrh, o ktorom sa píše v čl. 12 ods.7 na základe návrhu obyvateľov obce patriacich k menšine alebo z vlastnej iniciatívy. V prípade návrhu týkajúceho sa pomenovania obce, rada obce je povinná najprv uviesť náležité konzultácie s občanmi tejto obce spôsobom určeným v č. 5a ods.2 zákona „o samorządzie gminnym“ (obecnej samospráve).

2. Obecná rada podáva návrh, o ktorom sa píše v čl. 12 ods. 7, ministromi zodpovednému za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami prostredníctvom vojvodu (ekvivalent predsedu samosprávneho kraja – príp. prekladateľky).

3. Návrh, o ktorom sa píše v čl. 12 ods. 7 by mal obsahovať:

1). Uznesenie obecnej rady o ustanovení dodatočného názvu obce, mesta alebo fyziografického objektu;

2). Riadne znenie úradného pomenovania obce, mesta alebo fyziografického objektu v poľskom jazyku;

3). V prípade fyzjografického objektu – mienky predsedov vojvodstiev (samosprávnych krajov – príp. prekladateľky), na území ktorých sa tento objekt nachádza;

4). Navrhované znenie dodatočného pomenovania v jazyku menšiny;

5). Opis výsledkov konzultácií, o ktorých sa píše v ods. 1 a v čl. 12 ods.7 bod. 1;

6). Informáciu o finančných nákladoch spojených so zavedením navrhovanej zmeny.

¹ Zmeny textu uvedeného zákona boli ohlasené v Dz.U. (ekvivalent slov. Zb.z. – príp. prekladateľky) z 2002 r č. 23, poz. 220, č. 62, poz. 558, č. 113, poz. 984, č. 153, poz. 1271 a č. 214, poz. 1806, z r. 2003 č. 80, poz. 717 a č. 162, poz. 1568 i z r. 2004 č. 102, poz. 1055, č. 116, poz. 1203 a č. 167, poz. 1759.

4. Požiadavka získať si zhodnocovanie sa považuje ako splnená v prípade nevyjadrenia názorov, o ktorých sa píše v ods. 3 bod 3, v lehote 30 dní odo dňa prijatia žiadosti o názor.

5. Vojvoda (prednosta samosprávneho kraja) je povinný podať ministrovi zodpovednému za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami žiadosť, o ktorej sa píše v čl. 12 ods. 7 najneskoršie v lehote 30 dní odo dňa jej prijatia, pripájajúc k nej svoju mienku. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami podáva na Komisiu Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych (názvov obcí, miest a fyziografických objektov – príp. prekladateľky) túto žiadosť na posúdenie. Komisia Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych uvedie ministrovi zodpovednému za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami svoju mienku, prostredníctvom ministra verejnej správy, bezodkladne po oboznámení sa s touto žiadosťou.

6. Dodatočné pomenovanie obce, mesta alebo fyziografického objektu v jazyku menšiny sa považuje za zavedené, ak bol zapísaný do Registra obcí.

7. Zápis, o ktorom sa píše v ods. 6, urobí minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami, po získaní pozitívneho rozhodnutia Komisie Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych (názvov obcí, miest a fyziografických objektov – príp. prekladateľky).

8. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami môže odmietnuť zapísať do Registra obcí dodatočného pomenovania obce, mesta alebo fyziografického objektu v jazyku menšiny alebo vyčiarkne názov z tohto Registra, ak bude nadväzovať na obdobie 1933 – 1945 a objekty, ktoré boli pomenované vládami Tretej nemeckej ríše alebo Sovietskeho zväzu.

9. K odmietnutiu zapísania názvu, o ktorom sa píše v ods. 6, a k vyčiarknutiu, o ktorom sa píše v ods. 8, obecnej rade prislúcha sťažnosť na administratívny súd.

10. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami cestou nariadenia určí, v spolupráci s ministrom štátnej správy, vzory žiadosti obecnej rady:

1). O zapísanie obce do Registra obcí;

2). O určenie dodatočného pomenovania obce alebo fyziografického objektu v jazyku menšiny

- berúc do úvahy podrobný rozsah informácií umiestňovaných v Registre obcí.

11. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami a národnostnými a etnickými menšinami cestou nariadenia určí, v dohodnutí s ministrom štátnej správy, spôsob vedenia Registra obcí a podrobný rozsah informácií umiestňovaných v tomto Registri, s prihliadnutím na uvedenie kraja a okresu, na území ktorých sa obec nachádza, názov obce, úradné pomenovanie obce alebo fyziografického objektu a dodatočný názov v jazyku menšiny.

12. Minister dopravy, cestou nariadenia určí, v dohodnutí s ministrom zodpovedným za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami a ministrom štátnej správy, podrobnosti týkajúce sa umiestňovania na znakoch a tabulách dodatočných pomenovaní v jazyku menšiny, so zvláštnym prihliadnutím na veľkosť a štýl písmen v pomenovaniach v poľskom jazyku a v jazyku menšiny.

Článok 14.

Množstvom občanov obce patriacich k menšine, o ktorej sa píše v čl. 9 ods. 2, čl. 10 ods. 4 a čl. 12 ods. 7 bod 1, malo by sa chápať počet úradne určený ako výsledok posledného sčítania obyvateľov.

Článok 15.

1. Náklady spojené so zavedením a používaním na území obce pomocného jazyka a výdavky spojené so zavedením dodatočných pomenovaní, o ktorých sa píše v čl. 12 ods. 1, v jazyku menšiny uhradí, s výhradou ods. 2, obecný rozpočet.
2. Výdavky spojené s výmenou informačných tabúl, vyplývajúcou z určenia dodatočného pomenovania obce alebo fyzjografického objektu v jazyku menšiny, uhradí štátny rozpočet.

Článok 16.

Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami nariadi preložiť tento zákon do jazykov menšín.

Kapitola 3 **Osveta a kultúra**

Článok 17.

Uskutočňovanie práva osôb patriacich k menšine na vyučovanie jazyka menšiny alebo v jazyku menšiny, a tiež práva týchto osôb na vyučovanie dejín a kultúry menšiny sa koná podľa pravidiel a spôsobmi uvedenými v zákone zo dňa 7. septembra r.1991 o „systemie oświaty“ (školskom systéme – príp. prekladateľky) (Dz. U. z r. 2004 č. 256, poz. 2572, č. 273, poz. 2703 a č. 281, poz. 2781).

Článok 18.

1. Orgány verejnej správy sú povinné podobrať náležité prostriedky s cieľom podporovania aktivít zacielených na ochranu, udržanie a rozvoj kultúrnej totožnosti menšín.
2. Prostriedky, o ktorých sa píše v ods. 1, môžu byť cieľové alebo subjektové dotácie na:
 - 1). Pôsobenie inštitúcií kultúry, umeleckého hnutia a tvorivosti menšín i umeleckých akcií majúcich dôležitý význam pre kultúru menšín;
 - 2). Investície slúžiace udržaniu kultúrnej totožnosti menšín;
 - 3). Vydávanie kníh, časopisov, periodík a letákov v jazykoch menšín alebo v poľskom jazyku, v tlačenej podobe i iných technikách zaznamenávania zvuku a obrazu;
 - 4). Podporovanie televíznych a rozhlasových programov realizovaných menšinami;
 - 5). Ochranu miest spojených s kultúrou menšín;
 - 6). Pôsobenie osvetových izieb;
 - 7). Pôsobenie knižníc a dokumentácií kultúrneho a umeleckého života menšín;
 - 8). Vzdelávanie a výchovu detí a mládeže uskutočňované rôznymi formami;
 - 9). Propagovanie vedomosti o menšinách;
 - 10). Iné programy uskutočňujúce ciele, o ktorých sa píše v ods. 1 i podporujúce obyvateľskú integráciu menšín.
3. Dotácie, o ktorých sa píše v ods. 2, priznávané z časti štátneho rozpočtu, ktorej disponentom je minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami, sa môžu poskytovať bez otvorenej súťaže. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami každý rok oznámi pravidlá konania vo veciach týkajúcich sa poskytovania dotácií,

o ktorých sa píše v ods. 2. Predpisy čl. 14-18 zákona zo dňa 24. apríla r. 2003 o „dzialalnosti požitku publicznego i o wolontariacie” (verejnoprospešných činnostiach a o volontéroch – v doslovnom preklade, príp. prekladateľky) (Dz.U. č. 96, poz. 873 i z r. 2004 č. 64, poz. 593, č. 116, poz. 1203 a č. 210, poz. 2135) sa používajú primerane.

4. Prostriedkami, o ktorých sa píše v ods. 1, môžu byť aj prostriedky poskytované z rozpočtu jednotky územnej samosprávy organizáciám alebo inštitúciám, ktoré realizujú úlohy slúžiace ochrane, udržaniu a rozvoju kultúrnej totožnosti menšiny.

5. Subjektové dotácie, o ktorých sa píše v ods.2, môžu dostávať organizácie menšín alebo kultúrne inštitúcie s dôležitým významom pre kultúru menšiny. Predpis čl. 73 ods.4 zo dňa 26. novembra r. 1998 o „finansach publicznych“ (verejných financiach – v dosl. Preklade; príp. prekladateľky) (Dz.U. z r. 2003 č.15, poz. 148, s násl. zmen.²) sa používa primerane.

Kapitola 4 Regionálny jazyk

Článok 19.

1. Za regionálny jazyk, podľa zákona, zhodne s Európskou chartou regionálnych a menšinových jazykov, sa považuje jazyk, ktorý:

- 1). Sa tradične používa na území istého štátu jeho občanmi, ktorí tvoria skupinu početne menšiu od zvyšnej časti obyvateľstva tohto štátu;
- 2). Odlišuje sa od oficiálneho jazyka tohto štátu; toto nezahrňuje ani dialektov oficiálneho štátneho jazyka, ani jazykov migrantov.

2. Regionálnym jazykom podľa zákona je kašubský jazyk. Predpisy čl. 7-15 sa používajú primerane, s výhradou, že množstvom občanov obce, o ktorom sa píše v čl. 14, malo by sa chápať množstvo osôb, ktoré používajú regionálny jazyk, úradne určené ako výsledok posledného sčítania obyvateľov.

Článok 20.

1. Uskutočňovanie práva osôb používajúcich jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, na vyučovanie tohto jazyka alebo v tom jazyku sa koná na základoch a spôsobom určeným v zákone uvedenom v čl. 17.

2. Orgány štátnej správy sú povinné podobrať náležité prostriedky s cieľom podporovania aktivít zacielených na ochranu, udržanie a rozvoj jazyka, o ktorom sa píše v čl. 19. Predpisy čl. 18 ods. 2 a 3 i ods.5 sa používajú primerane.

3. Prostriedkami, o ktorých sa píše v ods. 2, môžu byť aj prostriedky poskytované z rozpočtu jednotky územnej samosprávy organizáciám alebo inštitúciám, ktoré realizujú úlohy slúžiace udržaniu a rozvoju jazyka, o ktorom sa píše v čl. 19.

Kapitola 5 Orgány k veciam národnostných a etnických menšín

² Zmeny textu uvedeného zákona boli ohlásené v Dz.U. (ekvivalent slovenskej Zb.z. – príp. prekladateľky) z r. 2003 č.45, poz. 391, č. 65, poz. 594, č. 96, poz. 874, č. 166, poz. 1611 a č. 189, poz. 1851, z r. 2004 č.19, poz. 177, č. 93, poz. 890, č. 121, poz. 1264, č. 123, poz. 1291, č. 210, poz. 2135 a č. 273, poz. 2703 i z r. 2005 č. 14, poz. 114.

Článok 21.

1. Orgánom verejnej správy vo veciach upravovaných týmto zákonom je minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.
2. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami najmä:
 - 1). Praje uskutočňovať práv a potrieb menšín cez podoberanie činností v prospech menšín a iniciovanie programov týkajúcich sa:
 - a) udržiavania a rozvoju totožnosti, kultúry a jazyka menšiny so zabezpečením plnej obyvateľskej integrácie príslušníkov menšín;
 - b). uskutočňovania princípu rovného zaobchádzania s osobami, bez ohľadu na etnický pôvod;
 - 2). Spolupôsobí s príslušnými orgánmi v oblasti predchádzania porušovaniu práv menšín;
 - 3). Analyzuje a ohodnocuje právnu a spoločenskú situáciu menšín, vrátane uskutočňovania princípu, o ktorom sa píše v bode 1 písm. b;
 - 4). Zovšeobecňuje informácie na tému menšín a ich kultúry, aj iniciuje výskumy nad situáciou menšín, vrátane oblasti diskriminácie, o ktorej sa píše v čl. 6 ods.1, jej prejavov i metód a stratégií predchádzania jej vyskytovaniu;
 - 5). Podoberá činnosti v prospech udržania a rozvoju jazyka, o ktorom sa píše v čl. 19.

Článok 22.

1. K úlohám vojvodu (ekvivalent slov. prednostu samosprávneho kraja – príp. prekladateľky) patria:
 - 1). Koordinovanie na území vojvodstva (ekvivalent slov. samosprávneho kraja – príp. prekladateľky) činností orgánov verejnej správy uskutočňujúcich úlohy v prospech menšín;
 - 2). Podoberanie činností v prospech rešpektovania práv menšín a predchádzania porušovaniu týchto práv a diskriminovaní osôb patriacich k menšinám;
 - 3). Podoberanie činností v prospech riešenia problémov menšín;
 - 4). Podoberanie činností v prospech rešpektovania práv osôb používajúcich jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19.
2. S cieľom realizovať úlohy, o ktorých sa píše v ods.1, vojvoda spolupracuje s orgánmi územnej samosprávy a spoločenskými organizáciami, zvláštne s organizáciami menšín, i zhodnocuje programy týkajúce sa menšín alebo udržiavania a rozvoju jazyka, o ktorom sa píše v čl. 19, uskutočňované na území istého vojvodstva.
3. Vojvoda môže ustanoviť splnomocnenca k veciam národnostných a etnických menšín spôsobom určeným čl. 35 zákona zo dňa 5. júna r. 1998 o „administracji rządowej w województwie” (štátnej správe vo vojvodstve – príp. prekladateľky) (Dz.U. z r. 2001 č. 80, poz. 872 s násl. zmen.³) na neurčité obdobie.

Článok 23.

1. Tvorí sa Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych (Spoločná komisia vlády i národnostných a etnických menšín – v doslovnom preklade; príp.

³ Zmeny textu uvedeného zákona boli vyhlásené v Dz.U. (Zb.z. – príp. prekladateľky) z r. 2001 č. 128, poz. 1407, z r. 2002 č. 37, poz. 329, č. 41, poz. 365, č. 62, poz. 558, č. 89, poz. 804 a č. 200, poz. 1688, z r. 2003 č. 52, poz. 450, č. 137, poz. 1302 a č. 149, poz. 1452 i z r. 2004 č. 33, poz. 287.

prekladateľky) ako posudzovací a poradenský orgán Predsedu vlády, ďalej len „Spoločná komisia“.

2. K úlohám Spoločnej komisie patria:

- 1). Vyjadrovanie svojich názorov k otázkam uskutočňovania práv a potrieb menšín, vrátane zhodnocovania spôsobu realizácie týchto práv i formulovanie návrhov v oblasti činností zameraných na zabezpečenie realizovania práv a potrieb menšín;
- 2). Posudzovanie programov slúžiacich tvoreniu podmienok prajúcich udržaniu a rozvoju kultúrnej totožnosti i udržaniu a rozvoju regionálneho jazyka;
- 3). Posudzovanie projektov právnych noriem týkajúcich sa vecí menšín;
- 4). Posudzovanie veľkosti a pravidiel rozdeľovania prostriedkov určených v štátnom rozpočte na podporovanie aktivít zameraných na ochranu, udržiavanie a rozvoj kultúrnej totožnosti menšín i udržiavanie a rozvoj regionálneho jazyka;
- 5). Podoberanie činností v prospech predchádzania diskriminácii osôb patriacich k menšinám.

3. S cieľom uskutočňovania svojich úloh Spoločná komisia:

- 1). Spolupracuje s orgánmi štátnej správy a územnej samosprávy i verejnými organizáciami, ktoré majú o to záujem;
- 2). Môže sa obracať na inštitúcie, zariadenia a vedecké strediská i spoločenské organizácie zvlášť o mienky, postoje, expertízy alebo informácie;
- 3). Môže pozývať na účasť vo svojich prácach zástupcov jednotiek územnej samosprávy, spoločenských organizácií a vedeckých stredísk.

Článok 24.

1. Spoločnú komisiu tvoria:

- 1). Zástupcovia orgánov štátnej správy;
 - a) ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami,
 - b) ministra štátnej správy,
 - c) ministra kultúry a ochrany národného dedičstva,
 - d) ministra osvetu a výchovy,
 - e) ministra verejných financií,
 - f) ministra práce,
 - g) ministra spravodlivosti,
 - h) ministra vnútra,
 - i) ministra zodpovedného za veci spojené so zabezpečovaním spoločenstva,
 - j) ministra zahraničných vecí,
 - k) predsedu Głównego Urzędu Statystycznego (Hlavného štatistického úradu – príp. prekladateľky),
 - l) Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa (Rada ochrany pamäti bojov a martýrstva – v doslovnom preklade; príp. prekladateľky),
 - m) šéfa kancelárie Predsedu vlády;
- 2) zástupcovia menšín v množstve:
 - a) dvoch zástupcov bieloruskej menšiny,
 - b) jeden zástupca českej menšiny,
 - c) dvoch zástupcov litovskej menšiny,
 - d) dvoch zástupcov nemeckej menšiny,
 - e) jeden zástupca arménskej menšiny,
 - f) jeden zástupca ruskej menšiny,
 - g) jeden zástupca slovenskej menšiny,
 - h) dvoch zástupcov ukrajinskej menšiny,

- i) jeden zástupca židovskej menšiny,
 - j) jeden zástupca karaimskej menšiny,
 - k) dvoch zástupcov lemkovskej menšiny,
 - l) dvoch zástupcov rómskej menšiny,
 - m) jeden zástupca tatárskej menšiny;
- 3) dvoch zástupcov spoločnosti, ktorá používa jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19;
- 4) tajomník Spoločnej komisie, ktorým je pracovník úradu obsluhujúceho ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.
2. Predseda vlády vymenovuje a odvoláva členov Spoločnej komisie na základe návrhu ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.
3. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami ohlásuje orgánom, o ktorých sa píše v ods. 1 bod 1 i organizáciám menšín a spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, zámer podať predsedu vlády návrh, o ktorom sa píše v ods.2.
4. Orgány, o ktorých sa píše v ods. 1 bod 1, prihlasujú ministromi zodpovednému za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami svojich kandidátov na členov Spoločnej komisie v lehote 90 dní odo dňa získania oznámenia, o ktorom sa píše v ods. 3.
5. Jednotlivé menšiny, o ktorých sa píše v čl. 2 i spoločnosť používajúca jazyk, o ktorom sa píše v ods. 19, prihlasujú ministromi zodpovednému za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami svojich kandidátov na členov Spoločnej komisie reprezentujúcich istú menšinu alebo spoločnosť používajúcu jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, v množstve určenom pre túto menšinu alebo túto spoločnosť v ods. 1 bod 2 alebo bod 3, v lehote 90 dní odo dňa získania oznámenia, o ktorom sa píše v ods. 3.
6. V prípade, keby v termíne určenom v ods. 5 akási menšina alebo spoločnosť používajúca jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, neprihlásila svojich kandidátov alebo prihlásila množstvo kandidátov iné než určené pre túto menšinu v ods. 1 bod 3, vtedy minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami uvedie tejto menšine alebo spoločnosti na zhodnotenie svojich kandidátov na členov Spoločnej komisie, ktorí budú reprezentovať túto menšinu alebo spoločnosť. V prípade keby menšina alebo spoločnosť neuviedla svoju mienku v lehote 30 dní odo dňa uvedenia ministrom zodpovedným za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami kandidátov, požiadavku získania zhodnotenia sa považuje ako splnenú.
7. Vo návrhu, o ktorom sa píše v ods. 2, minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami uvedie ako kandidátov na členov Spoločnej komisie len osoby prihlásené orgánmi, o ktorých sa píše v ods. 1 bod 1, i menšinami alebo spoločnosťou používajúcimi jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, s výhradou ods. 6, aj kandidáta na tajomníka Spoločenskej komisie.

Článok 25.

1. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami vystupuje do Predsedu vlády s návrhom o odvolanie člena Spoločnej komisie v prípade:
- 1) podania členom rezignácie z členstva v Spoločnej komisii;
 - 2) podania orgánom alebo menšinou alebo spoločnosťou používajúcou jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, ktorých zástupcom je člen, ministromi zodpovednému za veci spojené s

náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami, zdôvodnenej žiadosti o odvolanie člena zo Spoločnej komisie;

3) odsúdenia člena právoplatným rozsudkom súdu za zločin spáchaný z úmyselnej viny.

2. Členstvo v Spoločnej komisii vypršava v prípade smrti.

3. V prípade vypršania členstva v Spoločnej komisii alebo odvolania člena, Predseda vlády, na základe návrhu ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami, ustanovuje nového člena Spoločnej komisie. Predpisy čl. 24 ods. 2-7 používajú sa primerane.

Článok 26.

Vláda môže pričleniť k Spoločnej komisii, cestou nariadenia, zástupcu orgánu štátnej správy iného než uvedený v čl. 24 ods. 1 bod 1. Na vymenovanie a odvolanie člena Spoločnej komisie sa primerane používajú predpisy čl. 24 ods. 2, 3 a 7 i čl. 25.

Článok 27.

1. Spolupredseda Spoločnej komisie sú zástupca ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami i zástupca menšiny a spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, zvolení členmi Spoločnej komisie, o ktorých sa píše v čl. 24 ods. 1 bod 2 a 3.

2. Spolupredsedovia Spoločnej komisie sa vymenúvajú a odvolávajú Predsedom vlády na základe návrhu ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.

Článok 28.

1. Zasadnutia Spoločnej komisie sa konajú čo najmenej jedenkrát na 6 mesiacov.

2. Zasadnutia zvoláva spolupredseda Spoločnej komisie, ktorý je zástupcom ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami, z vlastnej iniciatívy alebo na základe návrhu spolupredsedy, ktorý je zástupcom menšiny a spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19.

3. S cieľom vypracovať spoločné stanovisko menšín a spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, spolupredseda, ktorý je zástupcom menšín a tejto spoločnosti, môže zvolávať zasadnutia, na ktorých sa budú zúčastňovať len členovia Spoločnej komisie, o ktorých sa píše v čl. 24 ods. 1 bod 2 a 3. Toto stanovisko bude bezodkladne podané cez spolupredsedu ostatným členom Spoločnej komisie.

4. S cieľom vypracovať spoločné stanovisko štátnej správy, spolupredseda, ktorý je zástupcom ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami, môže zvolávať zasadnutia, na ktorých sa budú zúčastňovať len členovia Spoločnej komisie, o ktorých sa píše v čl. 24 ods. 1 bod 1. Toto stanovisko bude bezodkladne podané cez spolupredsedu ostatným členom Spoločnej komisie.

5. Stanoviská, o ktorých sa píše v ods. 3 a 4, a mienky, o ktorých sa píše v čl. 23 ods. 2 sa podávajú Predsedovi vlády a zboru ministrov.

6. Podrobný poriadok práce Spoločnej komisie sa určuje, cestou nariadenia, Predsedom vlády.

Článok 29.

1. Členovia Spoločnej komisie nemajú nároky na odmenu z titulu členstva v Spoločnej komisii.

2. Zástupcom organizácií menšín i spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, zúčastňujúcim sa na prácach Spoločnej komisie patrí odovzdať náklady spojené s cestou a ubytovaním, na základe pravidiel určených v predpisoch týkajúcich sa veľkosti i podmienok zabezpečovania pohľadávok, ktoré patria pracovníkovi zamestnanému v štátnej alebo samosprávnej jednotke z oblasti štátnej správy alebo územnej samosprávy, z titulu služobnej cesty na území štátu, vydaných na základe čl. 77 § 2 Zákonníka práce.

Článok 30.

1. Organizačnú a technickú obsluhu prác Spoločnej komisie zabezpečí úrad, ktorý obsluhuje ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.
2. Výdavky na pôsobenie Spoločnej komisie sa uhrádzajú zo štátneho rozpočtu – z časti, ktorej je disponentom minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.

Článok 31.

1. Orgány štátnej správy, územnej samosprávy i organizácie menšín a spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, sú povinné odkazovať ministrovi zodpovednému za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami, na jeho žiadanie, informácie, ktoré sú v oblasti pôsobenia týchto orgánov alebo organizácií a sa týkajú situácie menšín i spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, alebo uskutočňovania úloh v prospech menšín, alebo udržania a rozvoju jazyka, o ktorom sa píše v čl. 19.
2. Rozsah informácií, o ktorých sa píše v ods. 1, si vyžaduje zhodnocovanie Spoločenskou komisiou.
3. Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami pripravuje, aspoň raz za dva roky, hlásenie o situácii menšín v Poľskej republike, s prihliadnutím na informácie, o ktorých sa píše v ods. 1. Toto hlásenie si vyžaduje zhodnocovanie Spoločenskou komisiou.
4. Hlásenie spolu s úsudkom, o ktorých sa píše v ods. 3, sa podávajú vláde, a následne sa – po schválení hlásenia vládou – publikujú ministrom zodpovedným za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami v elektronickej podobe.

Článok 32.

Orgány štátnej správy, územnej samosprávy i mimovládne organizácie sú povinné podávať vojvodu, s cieľom zhodnocovania, doklady, ktoré sa týkajú programov uskutočňovaných s ich podielom na území vojvodstva, ktoré sa týkajú menšín alebo udržania a rozvoju jazyka, o ktorom sa píše v čl. 19, financovaných v celku alebo časti z verejných prostriedkov.

Kapitola 6

Zmeny v platných predpisoch a záverečné ustanovenia

Článok 33. (zrušený)

Článok 34.

V zákone zo dňa 7. septembra r. 1991 o „systemie oświaty” (školskom systéme – príp. prekladateľky) (Dz.U. z r. 2004 č. 256, poz. 2572, č. 273, poz. 2703 a č. 281, poz. 2781) k čl. 13 sa prikladá ods. 6 a 7 vo znení:

„6. Minister osvedy a výchovy podoberie činnosti s cieľom zabezpečiť možnosti vzdelávania učiteľov a prístup k učebniciam na potreby škôl a verejných zariadení, o ktorých sa píše v ods. 1.

7. Minister osvedy a výchovy podoberie činnosti s cieľom propagácie znalostí o dejinách, kultúre, jazyku a náboženských tradíciách národnostných a etnických menšín i spoločnosti, ktorá používa regionálny jazyk.“.

Článok 35.

V zákone zo dňa 29. decembra r. 1992 o „radiofonii i telewizji“ (rozhlase a televízii – príp. prekladateľky) (Dz.U. z r. 2004 č. 253, poz. 2531) sa uvádzajú nasledujúce zmeny:

1). V čl. 21:

a) k ods. 1a sa prikladá bod 8a v znení:

„8a) prihládanie na potreby národnostných a etnických menšín i spoločnosti, ktorá používa regionálny jazyk, vrátane emitovania informačných programov v jazykoch národnostných a etnických menšín i v regionálnom jazyku;“,

b) v ods. 2 sa zrušuje bod 9;

2). K čl. 30 sa prikladá ods. 4a v znení:

„4a. Pri vymenovaní programových rád oddelení tvoriacich programy v jazykoch národnostných a etnických menšín i v regionálnom jazyku, riaditelia oddelení prihládnu na kandidátov prihlásených spoločenskými organizáciami národnostných a etnických menšín i spoločnosti, ktorá používa regionálny jazyk.“.

Článok 36.

V zákone zo dňa 4. septembra r. 1997 o „działach administracji rządowej” (oddeleniach štátnej správy – príp. prekladateľky) (Dz.U. z r. 2003 č. 159, poz. 1548, s násl. zmen.⁴) sa uvádzajú nasledujúce zmeny:

1) v čl. 5 bod 25 nadobúda znenie:

„25) náboženské vierovyznania i národnostné a etnické menšiny;“;

2) čl. 30 nadobúda znenie:

„Čl. 30. Oddelenie náboženských vierovyznaní i národnostných a etnických menšín sa zaoberá vecami:

1) vzťahov medzi štátom a katolíckou cirkvou i inými cirkvami a náboženskými zväzmi;

2) spojenými s udržaním a rozvojom kultúrnej totožnosti národnostných a etnických menšín i udržaním a rozvojom regionálneho jazyka.“.

Článok 37.

V zákone zo dňa 7. októbra r. 1999 o „języku polskim” (poľskom jazyku – príp. prekladateľky) (Dz.U. č. 90, poz. 999, s násl. zmen.⁵) v čl. 2 bod 2 nadobúda znenie:

⁴ Zmeny textu uvedeného zákona boli ohlásené v Dz.U. (ekvivalent slov. Zb.z. – príp. prekladateľky) z r. 2003 č. 162, poz. 1568 a č. 190, poz. 1864 i z r. 2004 č. 19, poz. 177, č. 69, poz. 624, č. 91, poz. 873, č. 96, poz. 959, č. 116, poz. 1206, č. 238, poz. 2390, č. 240, poz. 2408 a č. 273, poz. 2702.

„2) práv národnostných a etnických menšín i spoločnosti, ktorá používa regionálny jazyk.“.

Článok 38.

V zákone z dňa 29. augusta r. 2003 o „urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych” (úradných názvoch obcí, miest a fyzjografických objektov – príp. prekladateľky) (Dz. U. č. 166, poz. 1612) v čl. 5 ods. 1 po bode 5 sa príkladá bod 6 vo znení:

„6) tajomník Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych (Spoločnej komisie vlády i národnostných a etnických menšín – príp. prekladateľky), utvorenej na základe predpisu čl. 23 zákona z dňa 6. januára r. 2005 o „mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym“ (národnostných a etnických menšinách i o regionálnom jazyku – príp. prekladateľky) (Dz.U. č. 17, poz. 141).“.

Článok 39.

Minister zodpovedný za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami upovedomí orgány, o ktorých sa píše v čl. 24 ods. 1 bod 1, i organizácie menšín a spoločnosti používajúcej jazyk, o ktorom sa píše v čl. 19, o zámere podania na predsedu vlády návrhu, o ktorom sa píše v čl. 24 ods. 2, v lehote 60 dní odo dňa ohlásenia zákona.

Článok 40.

K veciam ustanoveným predpismi tohto zákona, ktoré sa upravujú predpismi medzinárodných zmlúv platiacich v Poľskej republike ratifikovaných so skorším súhlasom uvedeným v zákone, sa predpisy týchto zmlúv používajú primerane.

Článok 41.

Zamestnanci úradu, ktorý obsluhuje ministra kultúry a ochrany národného dedičstva, ktorí do dňa ohlásenia zákona zabezpečujú realizovanie úloh z oblasti práv národnostných a etnických menšín sa s týmto dňom stávajú pracovníkmi úradu obsluhujúceho ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami. Predpisy čl. 23 Zákonníka práce sa používajú primerane.

Článok 42.

1. Majetok úradu, ktorý obsluhuje ministra kultúry a ochrany národného dedičstva slúžiaci uskutočňovaní úloh z oblasti práv menšín sa s dňom ohlásenia zákona stáva majetkom úradu obsluhujúceho ministra zodpovedného za veci spojené s náboženskými vyznaniami i národnostnými a etnickými menšinami.

2. Finančné prostriedky určené v časti 24 štátneho rozpočtu – kultúra a ochrana národného dedičstva na uskutočňovanie úloh z oblasti práv menšín a podporovanie vydávania časopisov v regionálnom jazyku sa s dňom ohlásenia zákona prenášajú do časti 43 štátneho rozpočtu – náboženské vierovyznania i národnostné a etnické menšiny.

Článok 43.

⁵ Zmeny uvedeného zákona boli ohlásené v Dz.U. (ekvivalent Zb.z. – príp. prekladateľky) z r. 2000, č. 29, poz. 358, z r. 2002 č. 144, poz. 1204, z r. 2003 č. 73, poz. 661 i z r. 2004 č. 92, poz. 878.

Zákon nadobúda platnosť po uplynutí 3 mesiacov odo dňa ohlásenia, s výnimkou čl. 36, čl. 39, čl. 41 a čl. 42, ktoré nadobúdajú platnosť s dňom ohlásenia.